

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Kong Harald og Ansgar. Rim-Blade af Danmarks Kirke-Bog til Jubel-Aaret

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1826_436A-txt-shoot-idm364.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I Mørke jeg sad, i Kiv jeg laae,
Og Fienderne vare saa mange,
Af Jyder kun fulgt, i Kjortel graa,
Mig Kaarene bleve fuldtrange;
Thi Lodbrok han var en Hals saa haard,
Som Ornen, saa vare hans Grise:
Hvor de finge Hold, blev der ei Skaar,
Da maatte sin Lykke man prise!
Fra Keiserens Gaard da kom en Mand,
I Jylland var aldrig hans Mage,
Han talde saa kiønt om Friheds Land,
Sandfærdig om Trældommens Plage!
Han sagde: det kan jo hver forstaae,
Som Flyvesand paa er at bygge,
Saa er det, sin Lid til Ting at slaae,
Som kun af os selv er en Skygge,
Til Guder af Malm, af Stok og Steen,
Som have ei Liv eller Mæle;
Hvad Hænderne gjør, den Sag er reen,
Det gavner ei Menneske-Sjæle!
2 Han mælede høit om Guders Gud,
Som alle Ting haver at raade,
Og skikked til Verden Bud paa Bud,
At vitterlig gjøre sin Naade,
Og skikked tilsidst sin egen Søn,
At han skulde Troen os lære,
Og gange for os saa fast i Bøn,
At trøstige vi maatte være,
Og vide, Han er vor Fader kiær,
Som haver al Verden i Volde,
Han styre vel kan vort Levnets-Færd,
Til Boliger blide og bolde!
Han hjelpe os kan af al vor Nød,
Mod Fiender beskiærme og skjolde!
Med Christus, Hans Søn, skal, trods vor Død,
Vi Livet og Glæden beholde!
Vi alle det fandt, som nær var stædd,
Saalænge den Tale vi hørde,
Var alle som Een i Sind urædd,
Og blidelig Tanken os rørde:
Saa klares maaskee af Christendom,
Som Lyset fra Himlenes Himle,
Hvad Skjalde paa Rim har ymtet om:
Alfader og Livet i Gimle!
Jeg skiønned derhos, med Dannemænd,
Om Troen i Keiserens Rige,
At hvo hende tog, fik ham til Ven,
Og Vaaben mod Lodbrok tillige!
Thi svared jeg saa det Keiser-Bud,
God Ebbe, som Biskop sig nævned,
3 Os huged fuldvel den Guders Gud,
Os undte saa godt, som Han evned!
Ad Aare forvist, til Skibs paa Rhin,
Vi agte den Keiser at giæste,
Og favne med ham den Tro saa fin,
Os tykkes at være den Bedste!